

Iconwijding 6 december 2015 Sint Cathrienkerk te 's-Hertogenbosch

Evenals op de zondag van de Orthodoxie, 1^e zondag van de vasten, worden er jaarlijks, op de zondag rond de feestdag van Johannes van Damascus, (4 december), Iconen gewijd vooraf aan de Goddelijke Liturgie in de Johannes van Damascusgemeenschap. Dit jaar hebben Zuster Delian en een aantal leerlingen van haar atelier hun Iconen die dag laten wijden en de Goddelijke

Liturgie bijgewoond. Zo ook waren er andere schilders met hun Iconen aanwezig, waaronder Geert Hüsstege met 17 grote Iconen voor de reizende tentoonstelling die vanaf 8 december dit jaar te zien is op vele plaatsen in ons land en het buitenland. De paus heeft het komende jaar uitgeroepen tot het jaar van Barmhartigheid. Deze Iconen (50x60cm) laten allen de Gods Barmhartige

liefde in het leven van Christus zien. Absoluut de moeite waard voor iedereen die belangstelling heeft in Iconen en het thema. Wat ook zeker de moeite waard is voor elke icoonschilder; is de preek van Archimandriet Johan Meijer die de Iconen heeft gewijd met wijwater, wierook en Chrisma en vooring

in de Goddelijke Liturgie. Mijn hoofdzakelijke reden om dit verslag te schrijven is wel die preek geweest! Ik voeg integraal hieronder de preek in, zodat iedereen die niet aanwezig kon zijn hier ook energie en kracht uit kan putten. Verder onderbreek ik de tekst hier en daar nog met enkele foto's van de viering.

Lieve mensen,

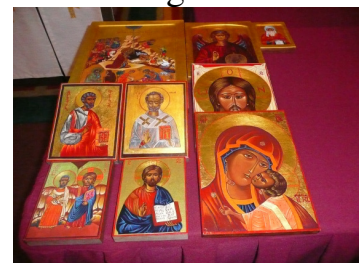
Misschien vroeg u zich af wat toch die schets van Vincent van Gogh betekende op de Liturgiewijzer van deze zondag. Het kon natuurlijk zijn omdat het 125 jaar geleden is dat Vincent stierf, in 1890. Maar er is een andere reden.

De afbeelding die Vincent maakte probeerde het lijden en zwoegen van die arme mensen daar in de Borinage te verbeelden, die daar kromgebogen en vernederd probeerden nog wat kolengruis te verzamelen... Een schets die ontroert als je ernaar kijkt.

De pijn en de ellende kon haast niet beter worden weergegeven. Toch werd dit soort schetsen van Vincent afgekeurd. En hij mocht niet verder gaan met zijn tekenopleiding in Den Haag. De vormen waren fout, de bewegingen klopte niet, de verhoudingen waren niet goed, en de proporties onjuist... Nee, maar dat vond

Vincent ook niet belangrijk. *Ik wil niet het uiterlijke afbeelden, maar de kern raken, het innerlijke, de gevoelens...* Niet voor niets was Vincent daar naartoe gegaan als evangelist. Het kapelletje opzij laat zijn pastorale zorg nog even zien... En goddank dat we het nu wel zien. Dat is zijn geschenk aan de wereld van de schilderkunst: het innerlijk laten spreken... en dat doet het, en het ontroert miljoenen mensen. Maar, lieve mensen, dat is ook precies wat jullie deden en doen met jullie iconen schilderen... jullie roepen het innerlijk naar voren, jullie beschrijven het innerlijk, de diepte... Het gaat ook bij de iconen niet om de exacte weergave van vormen en proporties, nee, zelfs jullie vervormen die soms om de kern naar voren te halen, om ons een blik te gunnen in die wereld achter de werkelijkheid, de wereld van Gods liefde en zorgzaamheid, de wereld van Gods Rijk.. Daar wens ik jullie mee geluk vanmorgen. Daarom spraken we *goede woorden* over dit maaksel van jullie handen.... Want dat betekent zegenen, *bene dicere*. Daarom zalfden we deze iconen met Myron, opdat ze mogen geuren voor Gods aanschijn. Daarom leggen we ze rond de Tafel vandaag opdat ze ook ons mogen spreken van Gods aanwezigheid. Een Griekse theoloog Chrysos Yannaras zei me eens dat heel de werkelijkheid geroepen is Lichaam van Christus te worden... en daar werken jullie aan mee... Daarom dragen we ze straks rond door onze kerk om de ruimte te vullen met Gods aanwezigheid, zoals de tempel gevuld werd van de aanwezigheid van God. Iconen schilderen is een heilige opdracht en een gezegende roeping, als je dat maar weet. En het is niet beperkt tot degene die de iconen schildert; het is een zending ook, het laat mensen opstaan, en het laat gekromde ruggen weer recht staan. Het evangelie van deze zondag is dus niet voor niets gelezen. Zo stonden we straks ook bij de icoonwijding... *Want mensengezichten kijken ons aan: in hen kijkt God ons aan...* Dat leerden we van

onze patroon Johannes van Damascus, wiens feest we vandaag vieren, voor de 38^e keer! En daarom is die schets van Vincent ook terecht! Niet het uiterlijke wil ik raken maar de kern. Blijf dat dus doen, jullie. Van harte proficiat! Amen.

Hier heb ik niets meer aan toe te voegen! Na de viering zijn we allen uitgenodigd voor een feestelijke agape. Daarna zijn we, nadat we de Johannes van Damascusgemeenschap bedankt hebben voor hun gastvrijheid, zeer voldaan naar huis gegaan.

Voor verslag, Wem

